

O hodnotě člověka
nerozhoduje co zná,
ale co koná.

Fichte

Jen chvíli jsem váhal

...co dát na úvodní stránku Semtamníku, který se týká vánoc. A oddílu. A pak jsem si vzpomněl na svá vlastní slova, že totiž nežijeme ve vzduchoprázdnu. Že si můžeme hrát na cokoliv a kohokoliv, ale každý z nás žije svůj vlastní život „tam venku“, stejně jako miliardy dalších lidí. A některé životy nejsou plné Pokémonů a pouhých starostí o domácí úkoly a o to, jestli je lepší dát si k večeři hamburger, nebo vařenou mrkev. K fotografii na předcházejícím listě patří tato slova:

Dvanáctiletá dívka Habiba čeká na ošetření před ortopedií v Gullbaharu, asi 60 kilometrů od Kábulu. Habiba trpí infekčním zánětem kostní dřeně, má kruté bolesti a kvůli nedostatku léků v Afghánistánu může nakonec ochrnout. Její otec zemřel ve válce proti Sovětům, když se narodila.

Foto: Reuters, Tisk: Dnes, Mladá fronta XII/254, 31. října 2001

Máte pocit, že tohle sem jaksí nepatří? Že by tu měl být nějaký vtipný článek pro zasmání? Nebojte se, bude zase příště. Ale dnes, v okamžiku radosti většiny z nás, nějak nemůžu zapomenout na tu tvář, co na mne shlédla jednoho říjnového dne z titulní stránky novin. Náhle jsem si vzpomněl, kolik „legrace“ ti mladší z nás mají ze jména nejhledanějšího teroristy světa, z antraxového nebezpečí nebo z nízko letících letadel. Je jen štěstí, že žijeme v této době a těchto zeměpisných šířkách a naše starost není starostí o holý život. Že se můžeme zabývat tím, zda zajít raději do Delvity nebo do Hypernovy.

Není to tak všude. Jsou místa doslova pustá, pouště, kde zuří těžko uvěřitelné války, kde lidé opravdu nemají co jíst a pít, kde držet skutečnou zbraň v rukou není jen povinnost, ale i nutnost, kde do opravdové bitvy kráčí po boku svých rodičů i děti.

Zkuste na chvíli vzdát se všeho, co vás obklopuje doma, zkuste pomyslet na to, že váš pokoj není plný hraček, videokazety jsou zbytečné, protože není na čem je pouštět, cedéčka ani neznáte a na barevné časopisy zíráte jako na něco z cizího světa. Vaším prvním problémem je hlad a hned dalším, zda bude jít kam pro vodu, nebo jestli se přes váš chudý z hlíny uplácáný dům nepřežene za pár chvil nějaká armáda. Je toho na vás moc? Stále je to jen představa, pro vás čtení slov v Semtamníku a žádná skutečnost...

Až budete příště vymýšlet vtípky na válečné téma, vzpomeňte si na snímek na předešlé stránce. Stačilo by narodit se místo v Praze v Gullbaharu a nějaký novinář by si vyfotil vás místo té dívky a snímek poslal do světa... Ta dívka nemá nic společného s teroristickým útokem na New York a přesto právě ona a s ní spousty dalších dětí na všech frontových liniích jsou pohříchu ti, kteří na činy dospělých doplácují. Věnujte jim alespoň přání, aby se mohli ve svém krátkém životě také aspoň jednou zasmát, jak to vy děláte každý den.

Štědrý večer tulácký právě nastal a ten skutečný s Ježíškem u vás doma bude za pár dní. Těšte se a radujte se, jsou to vzácné chvíle a my je známe a prožíváme s takovou samozřejmostí, že mne to někdy až děsí...

Světlo vašim krokům!

Michal

Slované – jak, kdo, s kým, o čem a vůbec pochopíte to TADY a nebo už NIKDY

Zdar a sílu, poutníci v praslovanských dobách, kdy po praotci Čechovi ještě nebylo ani vidu ani slechu a o Řípu si nechávali naši prapředci jen zdát. Ne každému se poštěstilo dostat se na všechny výpravy od počátku školního roku a zřejmě jen nejzvědavější z vás se snažili zjistit, co se dělo. Proto se začtete do následujících slov. Přinášíjím vám přehled o tom, s kým vlastně máte tu čest, ať už to jsou bytosti, které na vás mluví podivným jazykem, nebo mají dosud neslyšená jména...

V JAKÉM JSME PRÁVĚ TEĎ PROSTŘEDÍ

Jsme ve staré pravlasti Slovanů, kdesi na východě. Přichází období, kdy na toto území pronikají kmeny Hunů, Avarů, Franků ale i další. Situace Slovanů není dobrá, mají rodové zřízení a jednotlivé rody žijí rozptýleně, nezávisle. Nedokážou se shodnout na společné obraně své země. Každý rod má sněm, což je rada starších. Tato rada rozhoduje o směřování rodu. Každý rod má svého vladyku. V každém rodě je praktikováno trochu jiné „přírodní náboženství“ s trochu odlišnými jmény bohů a odlišnými významy. Každý rod má svého žrece, což je člověk obdobného významu jako druid u vikingů.

CO SI SLOVANÉ MYSLELI O SVĚTĚ KOLEM SEBE

Slované byli přírodními lidmi, kteří za každým přírodním projevem spatřovali síly, které si pro sebe pojmenovávali a které uctívali a respektovali. Měli své druidy – žrece, kteří byli vykladači těchto přírodních sil, měli své posvátné háje, do nichž se mohlo vstoupit jen za určitých podmínek, z nichž se některé dochovaly dodnes v podobě pralesů (prý např. na Slovensku). Ale jejich představy o přírodních silách v podobě uctívaných „bohů“ byly velice pestré a lišily se rod od rodu.

KDE HLEDAT SLOVANSKÉ PŘEDSTAVY SVĚTA DNES

Do dnešních dob se dochovalo, byť někdy ve značně změněných významech, množství informací o této přírodní představě a to jak v podobě pokřesťanštěných slovanských svátků, tak i v pohádkách a hlavně ve vyprávěných příbězích (ústní lidová slovesnost), pověstech a podobně. Divili byste se (a budete se ještě divit, uvidíte...), jaké pohádkové bytosti mají slovanský původ: vodník, jezinky, bludičky, Baba Jaga, rusalky, náš známý vlkodlak, různí skřítky, plivníci, meluzína a další.

ODKUD A KAM PUTUJEME

Vladyka jednoho slovanského rodu vyšle svého žrece (tedy toho našeho žrece), aby v této pohnuté době obešel všechny známé slovanské rody, zjistil jejich situaci a sezval vladyky rodů na Velký sněm, kde by se rozhodlo, jak se zachovat při silícím pronikání cizinců na slovanské území. Až se zdaří obejít všechny rody, kdy samosebou ještě leccos zažijeme, získáme znamení (ty měděné spirály, o kterých zatím víme jen to, že je budeme všechny v jediný okamžik jedou potřebovat), zúčastníme se Velkého sněmu. Co z něj vzejde, to tu nenapišu. Ti z vás, znalejší historie, možná budou typovat. Ale vzpomeňte si na veletský Meč předků na podzimkách, jak jasné se zdálo, který z mečů je ten pravý a co se nakonec stalo! Všechno může být jinak. Takže KAM to putujeme, to budete poznávat na dalších výpravách a konec naší slovanské poutě nás čeká v létě na táboře. Těšíte se ? ☺

PŘEDMĚTY, KTERÉ SBÍRÁME, NEBO JSME O NICH TŘEBA JEN SLYŠELI**ZNAMENÍ**

Na každé výpravě je cílem získat znamení. Toto znamení má ochrannou moc proti zlým silám, první znamení jsme získali od Svaroga, další musíme získávat vždy od nějaké postavy, s níž se setkáme. Tato znamení musíme střežet, nosit je všechna na jednotlivé výpravy, až jejich pomocí nakonec... (!)

KÁMEN ALATYR

Jakýmsi středem světa je kámen Alatur. Existuje od počátků světa a když do něj Svarog udeřil kladivem, z roje jisker, které vznikly, se zrodili ostatní bohové. Kámen je (někdy) v hlubinách oceánu na mořském dně, aby jej nikdo nepovoláný nenašel a nezneužil jeho moc.

ALATYRSKÁ HORA

Tahle hora je (někdy) kupodivu totéž, co kámen Alatur. Ten může být jednou neskutečně malý a podruhé nekonečně velký. Alatur se proměňuje snad kvůli zmatení nepřítele...

IRIA

To je země slovanských bohů, kterou stvořil jeden z nejstarších – Svarog. Iria je nedaleko Alaturské hory

KRUH

Posvátné znamení starých Slovanů. Je to znamení světa (planeta je kulatá, kulaté je slunce, měsíc), ale i symbol života. Vše jde po kruhu a nemá počátek ani konec, je uzavřeno do sebe. Kruh je také osobním znaménkem Svaroga

TI NEJVYŠŠÍ, ČILI BOHOVÉ

Staří Slované měli celý panteon, což je taková velká rodina se spoustou jmen, navzájem všelijak propleteně spřízněná, někdy si rozumící, jindy rozhádaná. Takový panteon měli Římané, Řekové, Egypťané a také... Slované, i když o té velké slovanské boží rodině se všeobecně moc neví a je to škoda!

Slované měli hroznou spoustu bájných postav. Ne všichni byli bohy v tom nejvyšším smyslu, staří Slované, jak píšou jinde, byli přírodní lidé a pojmenovávali si třeba i závan větru, nebo šumění stromů, blesky, déšť a podobně nějakým slovem, které se pro ně stávalo živou bytostí, s níž se musí dobře vycházet. Zatím jsme se setkali jen s malou částí těchto bájných postav a protože jich je opravdu spousta, víc, než se hodí dát do Semtamníku, uvedu tu jen ty, s nimiž jsme se již setkali (nebo o nich víc než jednou slyšeli). Jsou řazené do skupin, podle své povahy:

BOHOVÉ SVĚTLA

Belbog	Je to výrazně kladná postava, když někdo ze Slovanů chtěl něco chválit, spojoval to s bílou barvou, když se něco dařilo, bylo to s pomocí Belboga. Tento bůh je v protikladu s Černobogem.
Svarog	Jeden z nejstarších bohů světla, jeho znamením je kruh, ve svém významu byl spojován s bohem všehomíra, celého vesmíru. Ve smyslu světla je bohem Slunce. Má pod svým vlivem Alatur.
Perun	Vládce bohů, hromovládce. Byla mu vzdávána velká úcta. Byl bohem války i míru. Byl kladnou postavou, ale nepravosti trestal krutě. O velké úctě a rozšířenosti tohoto boha svědčí i fakt, že byl uctíván mnohými slovanskými národy a tak se dočkal také mnohých tvarů svého jména (Param, Parom, Peraum, Perkuns, Pernu, Peron, Peroun, Piorun, Pron, Perkun, Perkunas).

BOHOVÉ VĚTRU

Meluzína	Nazývaná také Větrnice, je to bílá paní s rozpuštěnými vlasy. Její projevy jsou dodnes známé – skučení a kvílení. Je to též bohyně zpěvu! Říkalo se, že kdo uslyší Meluzínu zpívat, zamiluje se do ní.
-----------------	--

VODNÍ BOHOVÉ

Vodník	Má ve vodě obrovskou moc, spravuje celou vodní říši, ale v zimě, kdy je led, je bezmocný. Vodník může na sebe brát různé podoby. Proměněný chodí rád mezi lidmi, na jarmark, trh a
---------------	--

	všude, kde jsou velká shromáždění. Jeho kult byl tak výrazný, že se dochoval dodnes v bezpočtu pohádek, ale již ne jako správce celé jezerní a říční říše. Podle pověstí z koně Vodníka k smrti uhaného a hozeného do bahna na dně vznikly včely. Rybáři, kteří hodili sítě, vytáhli místo ryb první roj, z něhož se rozšířily do celého světa.
Rusalky	Bohyně řek a potoků. Jejich síla spočívá v dlouhých rozpuštěných vlasech. Pokud jsou jejich vlasy mokré, mohou zatopit celou krajinu. Jakmile jim vlasy oschnou, ztrácejí moc a mohou zahynout. Činnost: především na jaře, vylézají z hlubin, koupou se, pletou věnce a nosí je ve vlasech, tančí, lákají chlapce do hlubin, kde je utopí...
Víly	Bohyně především vodních pramenů, udržují jejich čistotu a stálost, jsou též bohyněmi počasí, budí větry, přivolávají déšť a bouřku. Představa krásných mladých a lehce tančících žen je stejná dodnes. Víly se dovedou proměňovat a mohou lidem pomáhat.

BOHOVÉ OSUDU

Sudičky	Milé dívky, nebo přívětivé stařeny, které určovaly osud člověka. Obvykle byly tři. Hned po narození dítěte se kladly na stůl svíčky, chléb, sůl, máslo a také pivo a sýr, vše pro sudičky, aby dítěti prorokovali dobrý osud. Pokud sudičky viděli, že není o dítě dobře postaráno, vyměnily ho!
----------------	--

BOHOVÉ SMRTI

Morana	Bohyně smrti, byla zosobněním zimy, na jaře končí její vláda a lidé v radosti nad koncem zimy její podobizny topili nebo upalovali – "Vynášení Morany". Většinou se Morana (dodnes) hází z mostu do vody, nebo ze skály. Její kult byl v pohanských dobách natolik silný, že se i přes dvě tisíciletí křesťanství tento obyčej uchoval. Morana je manželkou Černoboga.
Černobog	Pán tmy, zla a podzemního království. Manžel Morany. Jeho další jméno je také... (tady bych prozradil něco z dalších příběhů, které se na vás chystají a to nechci!)

POLOBOHOVÉ A DROBNÍ BOHOVÉ

Hejkalové	Diví muži žijící v lese, hlavu mají zdobenou kapradím a tělo pokryté mechem nebo srstí. Charakteristické je jejich hejkání a vytí.
Polednice	Bílá vzdušná paní, jejíž let provází vichřice. Trestala lidi, kteří pracovali na poli přes poledne (odtud souvislost patrně s úpalem i s jejím jménem). Koho se dotkla, ten zemřel (známá je dnes také vlivem Erbenovy Kytice, ale únosům neposlušných dětí se nevěnovala, i když jako jistá hrozba na nezbedné děti fungovat mohla).
Vlkodlak	Bytost ve slovanské mytologii velmi rozšířená. Vlkodlakem se mohl stát člověk, když se napil vody z vlčí stopy. Tato bytost byla ve dne člověkem a na noc se měnila ve vlka. V obou podobách si tato bytost uvědomovala existenci té druhé a byla více či méně schopná proměňovat se do podoby opačné, ale za noci nemohla být úplným člověkem, stejně jako za dne úplným vlkem. Ve vlčí podobě škodila především dobytku (sála kravám, ovčím i kobyílám mléko), škodila ale i lidem. Jak, to prameny neuvádějí...

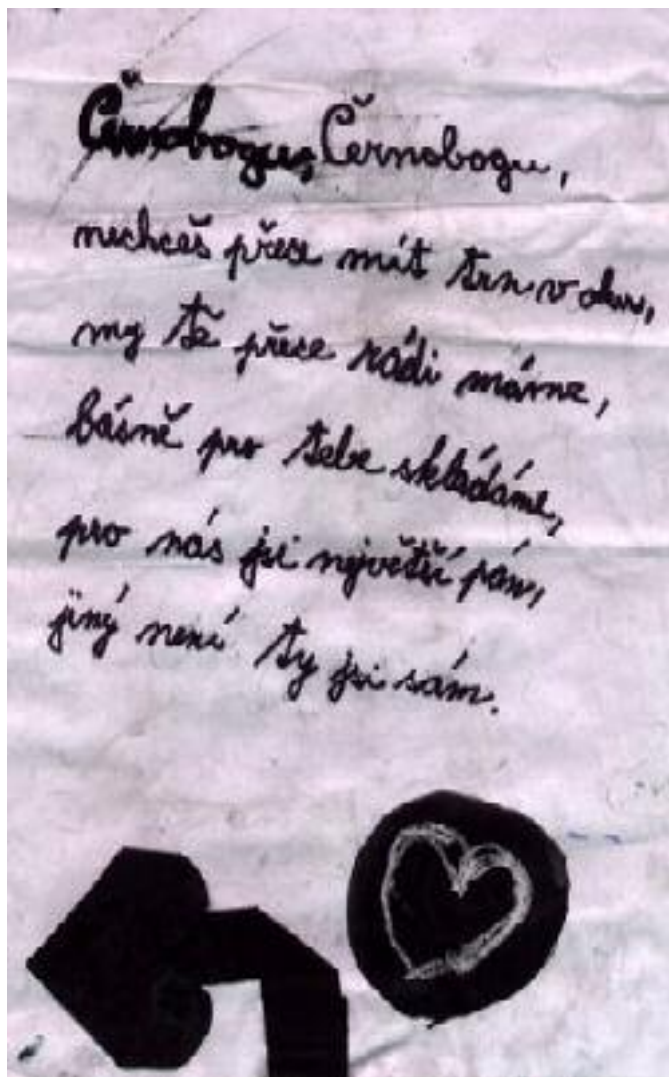
DOMÁCÍ BOHOVÉ

Drak	Také Had, Smok, Zmok. Je zosobněním ohně, přichází v podobě hada. Představuje tradiční (v pohádkách se dodnes vyskytující) spojení hada s ohněm.
Šotek	Vypadá jako malý chlapec, na nohou a rukou má dráčky. Skrývá se v mouce, hrachu nebo v plané hrušni. V zimě vyhledává teplá místa. Šotek ochraňuje stádo, nosí obilí a jídlo. Je ho možné vypěstovat ze slepičího vajíčka, když se nosí sedm dní v podpaží.
Skřítek	Též Škrietek, Škrata, Škriatek, Skrzat, Skrzot. Stráží dům. Je zobrazován jako soška se zkříženými rukama a korunkou na hlavě. Skřítky vykonávají různé práce. Mohou se proměnit ve zvířata.

Tak to zatím stačí. Pokud jste dočetli to slovanské povídání až sem a chtěli byste snad vědět víc, nebráním se tomu, řekněte mi o tom! A pokud máte naopak pocit, že je toho i tady moc, nevadí, i snaha se počítá. Ale nedivte se, když některým situacím během nějaké příští výpravy vůbec neporozumíte... ☺

*Perun s vámi!
Žrec*

Černobog a jeho "kamarádi"

Tady byste marně hledali zápis do kroniky, pokud si někteří v souvislosti se jménem v nadpise vzpomenete na poslední výpravu do Lhotky u Mělníka. Cílem zde není napsat pár odstavců o výpravě jako celku.

Když vás některé v minulém roce rytířů plísnil sám kardinál Richelieu za podvůdky ve výměnách správných řešení úkolů v okolí Kamenice, místo toho, abyste se snažili čestně a rovně dopídit se řešení sami, netušil jsem, jaké situace – zbarvením podobné, ale dějem jiné – nastanou o pár měsíců později.

Morana byla podle Dažboga unesena Černobogem a původní záměr bylo vyslat vás za tím vládcem temnot, abyste ho přesvědčili, že má Moranu pustit. Ukázalo se, že Morana vůbec není to nevinátka, jak ji vidí Dažbog, ale pěkně temná bytost, která lásku s klidem vymění za černou moc. Nachystali jste si spoustu darů pro obměkčení Černoboga a čekalo se, že když neuspějete s nimi, pokusíte se nějak vyjednávat, abyste dosáhli toho, že Morana odejde s vámi. A co se nestalo... dary zafungovaly dokonale, originalita a fantazie v černých odstínech jen zářila (dá-li se to tak

říct) a Černobog se neprozřetelně optal, co se to děje, že přicházíte takhle k němu, když ještě nedávno byl vaším nepřítelem číslo jedna. Očekával jsem (pod plachtou temného vládce), že hrdě a jasně dokážete, jak podlý je to kus černokněžníka, že vězní Moranu a nenechá ji ani se svobodně rozhodnout. A ono ne, zástup před Černobogem byl jak jeden hlas náhle přebarven, přidal se na stranu zla, že to je to nejlepší, že se rozhodl být součástí temných sil...

Černobog ma velmi černý bok
Černobog je světa pán
a je vždy všude sám.
Černobog je tmavý pán
a každý by se ho bál.
Černobog se smál,
když znamení jim bral.
M jsme s ním na celý rým,
každý má svůj rým, ale
Černobog je s ním.
My jsme s tebou ráni,
protože jsme velcí kamarádi.

Černobog byl chvíli zaskočen náhlým přívalem tmavých sympatií a chvíli mu to šrotovalo v hlavě, jak rozplést tenhle zamotaný uzlík v příběhu tak, aby děj pokračoval jak má. Pospíšili jste si s tím, že chcete vidět Moranu a promluvit si s ní prý o zasnubách a že by u toho jaksi tedy ten Černobog neměl asi být. Vládci temnot však dary nestačily a aby umožnil tohle setkání, chtěl nějaký přídavek. Píseň „Hrobař“, jako ta třešnička na pověstném dortu, byla opravdu stylovým dovětkem.....- *+&###!##<??!!!! To by přesvědčilo i dva černé činovníky, natož jednoho.

Jedva se u nás objevila Morana a Černobog naoko zmizel do dále, hned jste začali mluvit jinak. Takže lest, žádné přidání se na stranu zla! Ale použít pro dobrou věc zlých prostředků, to věru není to nejlepší řešení! Černobog vytušil, že tu něco nehraje a vrátil se. A opět ten temný závoj ve vašich slovech, lichotky, chlácholení, že se tu vlastně nic neděje. Kde je ta „rytířská“ hrdost, že jsme a budeme na straně dobra, i když nás to bude někdy bolet? Dažbogův nečekaný hlas nesoucí se řídí temnot na to jasně upozornil. „**Pamatujte, že silou zla znamená nezískáte!**“

Morana je krásná panna,
každé ráno rozcuchána,
s nocí se však v temnu s blíží
s tím, kdo její kroky zkříží.
Tu i vlas svůj rozpuštěný
nemá vůbec rozježený.
Čekej temné v srdci stíny,
bez radosti skládej splíny,
až svou láskou splyneš s ní,
kdo Tvé srdce zachrání?

do nelichotivé škatulky. A že se tohle zařazení jen těžko v očích lidí mění v lepší, o tom se už napsaly celé romány (i nekonečné televizní seriály...).

Dávejte si pozor – a dobře vyberte – jak u Tuláků v našich hrách, natož ve skutečném světě po celý život, zda chcete předstírat, co nejste, jen proto, abyste dosáhly cílů, které jsou správné! Tahle metoda samozřejmě funguje také, ale ostatní, kteří nezúčastněně spatří vaše metody, si vás zařadí

Světlo vašim krokům!
Michal

Písničky

Když vezmu do rukou kytaru, abych zahrál nějakou písničku, jen málokdo z vás, nejmladších, se přidá. Když si přitom vzpomenu na generaci před vámi, ve vašich letech, dokonce jsme nosili kytary i na schůzky ve středu a hráli na přání tehdejších dětí (dnešních dospělých). Vztít kytaru na schůzku s vámi, asi by vás to nebavilo...

Jste jiní, ale v něčem stejní. Nevíte pořádně, co to znamená společně si zazpívat. Těch pár večerů u ohně ve vás nenechalo ty správné „následky“, také jste si do oddílu nepřinesli z jiných míst znalost spousty hezkých písniček, jako Tuláci ve vašem věku dávno před vámi (jsou ale výjimky!). Snad je to tím, že se doma i ve škole už tolik nezpívá, že je rychlejší a jednodušší nasadit si sluchátka, než se pokusit o vlastní hudební projev. Jste sice jiní, ale v něčem opravdu stejní. Dá se ve vás, sice hlouběji, najít stejná radost. Mít rádi i jiné písně než „Jede, jede mašinka“, „Hrobaře“ a něco od Hůlky a z televize vás zkrátka naučíme! Bude to možná obtížnější, než s těmi před vámi, ale bude to stát za to. Zdar a sílu – to patří tentokrát každému velkému, kdo se o to bude snažit!

Pár písniček tu máte pro inspiraci:

SPATŘIL JSEM KOMETU

Jaromír NOHAVICA

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami **Dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvážná tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

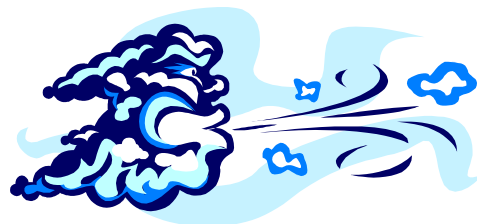
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.
- R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě ,
bude to písnička o nás a kometě ...

SEVERNÍ VÍTR

Jaroslav Uhlíř

- C** **Ami**
1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
F **C**
jsem chudý, jsem sláb a nemocen
Ami
a hlava mně pálí, tam v modravé dáli
F **G7** **C**
se leskne a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.
- C** **C7** **F** **C** **G7**
R: Severní vítr je krutý, počítej, lásko má, s tím,
C **C7** **F** **C** **G7** **C**
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.
3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
já slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
si hrob a že stloukám si kříž.
4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrnek
a nad hrobem polární zář.

R:

Země „F“, čili Fantazie

Jak to tak už u Tuláků chodí, každý rok hrajeme nějaký jiný příběh. V dobách, kdy do vzniku Pláňat zbývaly ještě dva roky, hrála se Země Fantazie. Říkalo se jí Země eF (já někdy říkal i Země uF), ale dnes už jen v dobrém na všechny ty události toho roku vzpomínám. Dát sem právě tenhle úvod mne napadlo po středeční schůzce (21.11.2001), když mi jeden z Tuláků řekl, že bychom Zemi Fantazie mohli hrát i se současnou generací...

VSTUPUJEME DO PŘÍBĚHU

KRKONOŠE, BOLKOV
29.9. – 1.10.1995

První setkání s Orrm

pátek večer

Představte si, že jdete tmou a před vámi se během putování objeví zářící pochodeň. Jdete k ní blíž a vidíte, že světlo ozařuje jakousi dřevěnou knihu a z ní vyčuhuje bílý svitek. Počkáte na ostatní a když se všichni sejdete, zjistíte, že svitky jsou dva. V tom prvním je spousta nových jmen a otázek, na které nejsou nikde žádné odpovědi, a ten druhý vám říká, abyste vyčkali příchodu Orra.

Orr přichází a vy máte příležitost vyptat se na všechno, čemu nerozumíte. Dozvídáte se to, co je popsáno výše. A také je vám řečeno, že jste se otevřením Velké knihy stali součástí příběhu. Orr vám praví, že je třeba vrátit paměť lidem v osadě, aby znali své kořeny. A říká i o skupině dětí, která se z osady rozhodla dojít k prameni řeky Ark, kde přistáli jejich předkové. Odpověď na otázku, zda i Tuláci se chtějí vydat k prameni, je více než jasná. Orr upozorňuje na „nebezpečí“ v podobě Aridových slz a posílá všechny posilnit spánkem, neboť na cestu k prameni se může vydat jen ten, kdo bude znát a umět to, co ony děti. A takové snažení čeká všechny druhý den dopoledne.

Stavění osad

sobota dopoledne

Protože počasí od rána

nepřeje našemu snažení, nechce se Orrovi hnát všechny do deště. Má proto v plánu vyslat do terénu jen nepromokavě oblečené jedince, aby si prohlédli terén a vybrali místo, kde by jako osadníci postavili svou osadu. Ale protože Tuláci jsou někdy jezinky, schovají se a Orr nemá komu své plány sdělit. Vezme tužku a papír a napíše vzkaz, že tentokrát (déšť nedéšť) čeká všechny na místě prvního setkání.

Tuláci na sebe nenechají dlouho čekat, naštěstí pro ně i déšť se přesune nad jiná místa v krajině a Orr má šanci říci, co potřeboval. Nejprve se usměje nad schovávanou a pak všechny rozdělí do dvou skupin. Pošle obě skupiny (nyní již celé) do terénu, aby každá vybrala vhodné místo pro osadu a vrátila se zpět.

Po návratu dá každé skupině stejné množství materiálu ke stavbě osady, ale řekne, že lze použít i další materiál, který si budoucí osadníci sami seženou.

Stavba, včetně cesty na vybrané místo, trvá několik hodin, zhruba celé dopoledne. Ale výsledky stojí za to. Orr, který slíbí, že zhodnotí, která z osad bude lepší, má opravdu nelehký úkol. Bere si s sebou pomocníka, kterému na krk věší svůj talisman. Vysvětluje každému, že pomocníkem se příště může stát kdokoliv, ať velký nebo malý.

První z osad je nedaleko, je velká cca 3m² a je

v ní mimo domku k bydlení i bar, bazén, atp... Druhá osada je poměrně daleko, je jen o fous větší, chůze k ní trvá asi půl hodiny a narozdíl od té první, která je na trávě, stavěná (mimo daného materiálu) hlavně z nalámaných klaciků, tato je na kamenitém svahu a kameny jsou také hlavním stavebním materiálem. I v této se objevují novodobé vymoženosti, jako třeba kino...

Cesta k prameni řeky Ark

sobota odpoledne

Od významného bodu v terénu (jediná železná traversa v okolí) putují skupiny v odstupu cca 10 minut k prameni řeky Ark. Cestou je čeká množství úloh, např.: přenášení svých kamarádů nebezpečným terénem, lovit z paměti, zda umí běsi rozdělovat oheň, co to znamená, když se v keramické dílně řekne střep, atp.

Počasí ale pomalu ztrácí rozum. Obloha tmavne a třepetající se krepáky označující cestu jsou hůř a hůř vidět.

V lese je nastražená past: pohozené Aridovy slzy, čili vstup do Země „F“. Za deště přichází první skupina. Již se stmívá, děti čtou poslední zprávu, která je zmatená a všechny ty klikyháky končí písmenem F.

Ukazuje se Orr a ptá se na obsah zprávy. Děti mu ji podávají a jen chvíli tápou, proč se pozastavuje nad posledním písmenem. Pak pochopí. Ale nechce se jim v setmělém deštném lese hledat důkaz – slzu. Orr tedy ujde zpět několik kroků, krátce se rozhlédne a zvedne ze země průhledný čirý krystal. Děti protestují: v takové tmě to nikdo ani nemohl vidět. A Orr šel na jisto, ten to věděl a přesto jim nepomohl, aby do Země „F“ nevstoupily... Nedůvěřovat hlavní postavě celého příběhu hned od počátku, to by nebylo dobré.

Orr bleskově sděluje důležité informace: ze Země „F“ se nelze dostat tak jednoduše, jak se do ní

vstupuje. Je k tomu třeba najít čarodějkou ARLET. Ona zná způsob, jak získat krystal KONDRIAN, jehož pomocí se lze dostat ven. Ovšem čarodějka poradí jen statečným. Proto je třeba přinést jí kůži, na níž spal BĚS.

Děšť vytrvale smáčí les i Tuláky, kteří se vydávají do sucha a tepla.

Druhá skupina již nehledá žádné fáborky, bere to přes les přímo, hra–nehra. Po ní se i Orr s pomocníkem dostávají pod střechu.

Na to, aby se všichni dostali do Země „F“, stačí, když krystal překročí jen jediný z Tuláků. Proto nevádí, když vzhledem k počasí polovina dětí neprošla závěr celé trasy. Demaskovaný Orr má velkou práci vysvětlit, že také jen vzhledem k počasí našel krystal tak rychle...

J sme u zemi „F“

neděle dopoledne

Hned snídaně je trochu jiná, než je zvykem. Každý má k snědku velký chleba, který je označený rodným číslem. Je jen třeba najít dle čísla ten svůj. Snídani vydává bytost s rudými vlasy.

Protože jsme v Zemi „F“, musí se všichni obléci a upravit dle fantazie. Speciální sprej na vlasy (rudý) je přitom velkým pomocníkem...

Není lehké v Zemi „F“ připravit oběd, když jednotlivé potraviny jsou různě rozptýlené po zahradě, např.: párky do špaget visí na parkovníku, sušenky na cestu jsou přivázané na šňůře od prádla a toto vše je potřeba nalézt a posbírat.

Zahrada je také plná různých bytostí. Jedna z bytostí nosí dříví do lesa a vybízí Tuláky, aby jí šli pomoci, jiná češe trávu, další má zásobu papírků s nápisem bulík a větší (lepší) je kolemdoucím na nos. Další honí vítr, jiná přelévá vodu v potoce, mezi nimi se proplétá puberta, která (jak jinak) na všechny leze, a zahradou také bloumá bytost, která mluví do dubu, v podobě rudého muže s praporem, rudým vousem, hovořící rusky...

Nic jiného již v Zemi „F“ toho dne děti nezažijí (nepočítám-li hru dětí, kterou připravily pro velké a která se odehrávala těsně před odjezdem. Vysvobození jsme princeznu a dopadlo to dobře). Na čarodějkou Arlet a vše, co se získá Kondrianu souvisí, si musíme počkat do příště.

Světlo vašim krokům!
Michal

Netradiční snídaně – chleby dle rodných čísel

Výsledky bodování

Je tomu již poměrně dlouho co se v Semtamníku pravidelně objevovaly výsledky bodování za čtvrtletí, pololetní a celý školní rok. Není důvod se k této tradici nevrátit a tak zde máte výsledky bodování za 1.čtvrtletí školního roku 2001 / 2002.

pořadí	Jméno	počet bodů
1	Vlad'ka - Mumie	45
1	Robin - Drobek	45
2	Jirka	43
2	Ondra Ž.	43
3	Majda	42
4	Kuba N. - Cvrček	41
5	Lenka - Borůvka	40
6	Marek	34
7	Filip - Žvejka	31
8	Michal N. - Jelen	29
9	Ondra K.	25
10	David M. - Dejvyd	22
11	Martin Ch. - Ash	21
12	Klára	19
13	Kuba Ž.	15
14	Kristýna	13
14	Anka	13
15	Michal B.	12
15	Honza - Smrček	12
16	Tomáš	11
17	Dan Hanuš	8
18	Dan Heřm.	6

???

otázky

???

Nedávno jste na schůzce měli za úkol vymyslet 10 otázek pro ostatní skupinky tak aby vy sami jste odpověď znali a ostatní pokud možno ne. Zde si můžete přechoíst co se ve vašich hlavách urodilo. Nutno říci, že kdyby jste měli na tu chvíli vymejšlení otázek zapomenout na televizi tak někteří mnoho otázek nenapíšete. Otázky jsou přepsány přesně tak jak jste je zaznamenali vy. Odpovědi u otázek nehledejte, žádné tam nejsou a to proto, že u vašich otázek týkajících se seriálů a pokémonů neznám odpovědi.

-
1. I've got some pears. Co to znamená?
 2. Kolik má žirafa obratlů?
 3. Jak se jmenuje klobouk ve kterém bydlí bob a bobek?
 4. Kdo vyhrál v hodu oštěpem zlatou medaili na olympijských hrách?
 5. Jak se jmenoval první člověk na měsíci?
 6. Kdo obletěl první zemi?
 7. Jaký průměr má země?
 8. Jak se jmenoval herec který hrál ve filmu er fors van?
 9. Kolik dní trvá lunární měsíc?
 10. Kolik pánů měl komisař Rex?

-
11. Který pokémon má číslo 247?
 12. Má to chobot slon není a při krmení to na nás vrčí?
 13. Znáte jméno Odysseova ostrova?
 14. Ráno to chodí po čtyřech odpoledne po dvou a večer po třech?
 15. Kolik bylo schodů na modelu pyramydy v Náprstkově muzeu?
 16. Jak se jmenoval meč Robina Hooda?
 17. Kdo byl lord Voldemord?
 18. Jaká první planeta od Slunce?
 19. Kolik let mají Tuláci?
 20. Jaký je český národní strom?

-
21. Který pokémon má číslo 152?
 22. Jak se jmenuje bůh války?
 23. Jo tohle Michalovo číslo 0603334488?
 24. Jaký druh auta měl James Bond ve filmu Zítřek nikdy neumírá?
 25. Jak se jmenuje poslední herec, který hrál Jamese Bonda?
 26. Co má momentálně Kobra 11 za auta?
 27. Jak se jmenuje kolega Simira z Kobry 11?
 28. Ja se jmenoval milionář z Jurského parku?
 29. Jak se jmenuje nová postavička z lega?
 30. Jak se jmenuje v Simpsonsích majitel oblíbeného Homerova baru?

-
31. Jakou barvu má chameleon, když jde na třešně?
 32. Kdo napsal Lovce mamutů?
-

33. Kolik párů křídel má vážka?
34. Kolik židlí má noha?
35. Kolik je 1 a 1?
36. Kolik králíků se vejde do jedné 1 podprsenky?
37. Kdy byla založena Karlova universita?
38. Kdy bylo po 1 otevřeno Národní divadlo?
39. A kdy podruhé?
40. Kdy byla Zlatá bula sicilská?

41. Kolik nul má bilión?
42. Kdo postavil orloj?
43. Jak se jmenuje egyptský bůh slunce?
44. Od kterého roku vládne V. Havel?
45. Kdo vymyslel Pokémony?
46. Jaký strom je našeho národa?
47. Jak se jmenuje pokračování filmu Mision in posible?
48. Co to je URL adresa?
49. Co říkají sportákovi v každém Tele tele?
50. Jak se jmenuje terorista ve hře Deus Ey?

Honza

Mapa z listopadové výpravy „Únos Morany“ ve Lhotce u Mělníka

Po středě: telefon Honzovi – kup, pokud to půjde, dort! Na co? Vždyť máme osmnáctiny oddílu! Kubovi: vezmi s sebou komplet Merlina, mám plán na závěr... Konopovi – už ani nevím co.

Den dé, Výstava, Den otevřených dveří... ta

věci, které se nashromáždily za celá léta našeho tuláctví, ukazujeme fotografie za jeden oddílový rok, pootevíráme dveře do své „kuchyně“, čili jak a co se dělá. Vyberte si název podle svého gusta. Není to ale jen výstava. Je to prostor pro setkávání dětí a třeba dřívějších rádců, kteří se již u oddílu tolik neukazují, rodičů těch nejmenších, co se jinak jen mihnou u školy děti předat a zase je vyzvednout, někteří dávnější Tuláci s sebou vezmou své děti, i ty, co nejsou školou povinné – že by budoucnost oddílu? Tak hurá do toho! **Je neděle 11.11.2001.**

12:15, bedny materiálu putují po schodišti z druhého patra do přízemí k zamčeným dveřím, Honza s autem nikde.

12:20. Honza zvoní, otevírám a

13:00 – 15:00, jsme v UMu, velký sál v přízemí je prázdný, nejsou tam žádné stoly, ouha, musíme si všechny nanosít z prvního patra. Postupný transport celé klubovny dolů a část stolů také z místnosti pro výtvarný kroužek. Rozmístění po sále, sem tam nějaký ten dodatečný přesun v prostoru. Instalace počítače s prezentací, klávesy na jeden ze stolů, celtly na některé z nich a písek na dávný Artušův Camelot z roku 1992. No vida, trochu jinak, změna je opět po roce. Když ho že se najdou takoví blázni, že ho uchovávají dalších devět let ☺. Sít' na volejbal natažená cik–cak pod stropem je úžasná věc: pomocí kolíčků na prádlo se na

ní dají bez poškození připevnit všemožné bodovací archy, tulácká vlajka a Honza má tak trochu snahu
vplést do ní i tulácké lyže s nápisem This ski was made for Beetle. To neprojde. Hromada cca 500 fotek...
(pardon, myslím perfektně seřazené fotografie podle akcí) se rozmísťují na stoly. Přivezené polystyreny a
špendlíky jsou ponechány ladem, stolů jsme si z patra snesli dost, takže je ty fotky kam všechny dát. Ke

že se najdou takoví blázni, že ho uchovají dalších devět let ☺
 cack pod stropem je úžasná věc: pomocí količků na prádlo se na
 é bodovací archy, tulácká vlajka a Honza má tak trochu snahu

ski was made for Beetle. To neprojde. Hromada cca 500 fotek... rafie podle akcí) se rozmísťují na stoly. Přivezené polystyreny a me si z patra snesli dost, takže je ty fotky kam všechny dát. Ke každé skupince snímků ještě popisek kdy a kde to bylo. Video: televize mění stanoviště, prodlužovák naštěstí netřeba, natočené kilometry materiálu z různých akcí jsou připravené. V předsáli se tvoří tulácký bar a na chodníku poutač. Kostýmy letí z bedny a jsou rozmístěny po stěnách místy za pomoci malilinkých hřebíčků. Archy na objednávání fotek jsou nakopírovány a společně s pamětní knihou, tuláckým rázítkem a staršími výtisky Semtamníků a rámcáky (programy táborů) a pamětními listy a dalšími oddílovinami přistávají na stole u vchodu. Část sálu se mění na hlediště před obrazovkou, na které se začíná odvíjet jeden z táborů. Štíty a meče z několika letních akcí společně se Skříňkou příběhů, co ji měl po celý jeden rok v rukou Xargos, mágova hůl, jiná skříňka plná lesklého pokladu, hliněná destička ze hry Algernon, znamení tří kruhů ze Země Fantazie a další a další věci dostávají na těch pár hodin svá místa... Ještě něco? David, co mu říkáme E.T. právě zatlouká jeden z posledních nenápadných hřebíčků a už tu jsou první návštěvníci. Tříhodinové otevření našich dveří právě začíná.

Žufanová

kočku. Malý bráška od Fantyšu je pěkný čipera. Za pár let je u Tuláků taky (možná...). Klára (ta z Prahy) si přivedla svou mladší sestřičku, kdo ví, jestli i ona bude mít jednou na Tuláky aspoň trochu času. Klára (ta ze Lhotky)

už taky dorazila, Iveta i s Mordem (to je pes) ze Šestajovic je tu. Majka, Luky a Anežka, co jí říkám Šikula, podle jednoho z triček, co nosila před pár lety na táboře, jsou to též, i Luděk s Eliškou. Do sálu přichází několik neznámých tváří, některé jsou identifikováni jako rodiče, jedna maminka přichází s holkou a obě jsou neznámé. Oslovuji je a opravdu se neznáme, to jen ten poutač, když šli okolo, je zaujal a tak vstoupily do otevřených dveří... později odcházejí obloženy Sementárníky, s nadějí, že se nevidíme naposledy. Tulácký bar je v obležení hlavně skalních dětí, kterým se nechce domů a čekají na úplný konec, kdy se má něco stát.

18:00 – 18:10, chytám Jakuba, co nám hrál na táboře Merlina, že se připravíme. Měníme se oba, já v Černého rytíře, který zprvu byl, pak nebyl a pak zase byl jedním z rytířů Kruhového stolu. Přicházím do sálu první, rozdávám svíčky a zhasíná se světlo. Jen za svitu těch malých plamínků vzpomínám na léta minulá. A říkám, snad dost nahlas, že dveře toho našeho oddílu jsou otevřená všem, kdo se stále ještě považují za Tuláky, byť již v dnešní době nejsou těmi skalními. Je nám osmnáct. Oddíl dospěl. Merlin, který vchází do dveří, potvrzuje vyřčená slova. A pak je přinesen dort na oslavu našich společných oddílových narozenin, hromada lžic a nezbedná tlupa se na něj radostně vrhne.

18:11 – 19:25, končíme, balíme, uklízíme, sypeme písek zpátky do kbelíku. Eliška s Anežkou iniciativně, ale pomalu, sbírají zatoulaná zrnka písku. Protože jsou to ještě mláďata, tak se nechají vyhecovat a soutěží, která těch zrnek sebere víc. Teď už jim to jde rychle! Vyhrávají obě. Jinak to nejde. Na cestu dostávají balíčky žvejkaček. Kostýmy a taky kroniky (ty jsem ještě nezmínil), dále pohár se Svatým Grálem (taky jsem na něj ještě nevzpomněl) a další rekvizity mění polohu ze stolů do beden. Bedny se dávají do auta. Loučíme se. Unavení. Ukecaní. Špinaví a šťastní. Jedna část materiálu končí svou cestu u Konopíka, druhá u mne.

19:26 – 22:00, auto překonává vzdálenost Malešice – Modřany. Kbelík písku vracím domácím (i s pískem – sousedí snad opravdu prominou), bedny cestují do druhého patra. Materiál z přetékajících beden (tady asi řádl Murphy, cestou tam se to tam vešlo) mění opět své místo. Většina věcí na rok, do příštího Dne „Dé“. Objednávky fotek zajišťuje Konopík. Těšte se! Máme to za sebou (a já ten úklid doma taky). Další „Výstava“ je za námi, hurááá..!!

Na letošním Dni otevřených dveří se objevil rekordní počet lidí, dětí tuláckých i mimo veškeré oddílové struktury, pár větších a starších bylo přivedeno svými kamarády, nezklamali ti, co to mají nejdál a byli opět. S některými příšedšími rodiči jsme se viděli opravdu poprvé (s jejich dětmi se vídáme jinak každou středu), fotil si nás Jirka Bárta z „domečku“ (UM), tak jsem zvědav, jestli se ty snímky objeví na umečkových [www](http://www.umeckovy.cz).

Hesla, který mi je proložený text, jsou z pamětní knihy.

Opravdu velký dík za tuhle povedenou úspěšnou akci patří všem, kdo se podíleli svými silami, časem, svým úsměvem, ochotou i autem. Díky, díky, bez vás by nebyl nejen tento den!

Světlo vašim krokům!
Michal

Zlaté údolí

Již v minulém Semtamníku jsem pod heslo „Co nového v oddíle“ popsal v září zavedený systém hodnotí a zkoušek. Budu pokračovat v tom co je nového a dnes tedy něco o nové hře, která se bude hrát na schůzkách. Většina z vás co chodíte na schůzky tyto věci znáte, ale mezi Tuláky je také spousta lidí, kteří na schůzky chodit nemohou tak aby i oni věděli co se děje nebo aby si mohli přečíst o co přicházejí.

Na poslední schůzce před vánoční výpravou jsem „přítáhl“ novou hru, která nám vydrží na delší dobu. Pravda, nová hra je to jen ve smyslu, že Tuláci jí ještě nehráli. Jde o Zlaté údolí a princip této hry je velice jednoduchý. Jde o to získat celé Zlaté údolí, zvítězit nad ostatními skupinkami.

ÚVODNÍ PŘÍBĚH

Na začátku dvacátého století se dali spisovatelé do sepisování barvitě historie Divokého Západu. Ačkoliv o ní napsali hodně knih, nikde není ani zmínka o Zlatém údolí. Je možné, že na něj zapomněli, nebo o něm nevěděli.

Historie tohoto kraje byla úžasná, vzrušující, naplněná činy statečných a dobrých, ale i zbabělých a podlých mužů, že by sama o sobě stačila na celý román. Křivonohý Hawkins zde prožil opakované přepadení svého dostavníku až nakonec položil život při obraně svých cestujících. A Rony zvaný Zrzoun musel si nechat rozsápat tělo drápy a tesáky divoké bestie několik kroků za posledním srubem jen proto, aby se o něm nikdo nedozvěděl. A těch čerstvých hrobů s křížkem i bez kříže do nichž byli uloženi osadníci, kteří ráno vesele vstali a ani netušili že večer již nebudou mezi živými. Historie Zlatého údolí si nezaslouží, aby se o ní mlčelo.

Vydejme se ve vzpomínkách do tohoto kouzelného kraje. Stín mrtvého Hawkinse bude neslyšně práskat do vzpínajících se koní a vy se budete natřásat v jeho poštovním dostavníku tak jako ti, kteří se svěřili Hawkinsovi před více než sto lety, když to ve Zlatém údolí začínalo.

A vystoupíte tam daleko nahoře u sešlého saloonu Jimmy Burkyho, který přišel v přestřelce s bandity o jedno oko. A když vstoupíte dovnitř, bude se vám zdát, že v temných koutech, pokrytých pavučinami, slyšíte ještě ozvěny smíchu a kleteb kovbojů, chrastění hracích kostek i cinkot sklenic. Podivné vrypy v dřevěných stěnách vám prozradí, že se tu nehrálo vždycky poctivě a jen v kostky, ale také o život. Takový vryp ve stěně byl často tečkou za životní drahou chlapíka, který sem vstoupil veselý a bujarý a zanedlouho ho odnášeli ze saloonu na opotřebovaném prkně nehybného, s obličejem přikrytým širákem.

Však pojďme dál. Zde stojí srub slavného šerifa Flanagana, který svou šerifskou hvězdu nosil ještě s pýchou a poctivě. Ta zde také měla proto váhu jako skála, která padla na Jacka Mortona a jeho šest lidí kdesi v Ďáblově strži. V tomto srubu bylo zhotoveno všech dvě stě osm pověstných poukázek na jednotlivé dílce Zlatého údolí. Jestliže měl šerif vlasy bílé jako stříbro, můžete si být jisti, že to způsobily jen starosti, jak tyto poukázky v zastoupení vlády odevzdat do co nejspolehlivějších rukou.

Vždyť o pozemky ve Zlatém údolí se ucházely stovky dobrodruhů i poctivých, ale nesnášenlivých farmářů, kteří hledali nejlepší pastviny pro svá stáda a tušili, že jsou tu skryta velká naleziště zlata.

"Ve Zlatém údolí je místo jen pro jediný ranč," říkával šerif v těch pohnutých dnech. "Až tu bude stát, vypráskáme odtud všechny darmošlapy a darebáky."

Chlapi se jeho slovům smáli a spokojeně i starostlivě se dívali, kolik dílců tohoto požehnaného kraje už mají v ruce. Mezi lidmi se šířily pověsti o bájném, ztraceném zlatodolu Steve Jeffersona. Ten tak objevit, to by bylo dolarů! I když ve Zlatém údolí bylo pořád dost práce, za kterou každý mohl získat od šerifa slušnou sumu peněz na nákup dílců.

Komu bude nakonec patřit celé Zlaté údolí s jeho hlubokými lesy, nezapomenutelnými roklemi, náhorními planinami, porostlými sladkou trávou, skalami a průzračně zelenými jezírky, potoky a říčkami? Kdo se jednou nebude muset dělit s nikým o pohledy na slunce vycházející a zapadající nad tímto nádherným údolím? Šerif to řekl jasně: "Je tu místo jen pro jednu farmu, jinak by tady bylo peklo!" A farma bude patřit tomu, kdo získá nejvíc podílů.

Jak čas míjel boj o Zlaté údolí byl stále dramatičtější. Dílce pozemků šly z ruky do ruky, podle toho, jaké kdo měl štěstí nebo smůlu, jak bystrá byla jeho hlava a jak rychle dovedl jednat v horké chvíli, kdy šlo o každou vteřinu. Někdy to bylo skutečné peklo a vrátka na hřbitov za osadou se pak už ani nezamykala.

Kde jsou všechny ty vzrušené dny i muži, kteří je prožívali?

Dnes je ve Zlatém údolí již ticho, vykácená místa znovu zarůstají, sruby se rozpadají. Kraj, o který usilovalo tolik mužů, leží zde nevyužitý, liduprázdný, tak jako kdysi dávno, než sem dorazili první osadníci. Snad je to tak lepší a krásnější.

Aby tyto podivuhodné události, které se kdysi ve Zlatém údolí odehrály nezůstaly navždy zapomenuty, oživíme je příběhy, které jsou pro vás připraveny. Dejme se do práce s pevnou vírou, že všechno nakonec dopadne tak, jak si přejeme.

PRAVIDLA

- 1) Zlaté údolí má celkem 16 pozemků z nichž každý je rozdělen na 13 dílců. Šerif prodává každý dílec za 20 dolarů. Dílce každého pozemku jsou vlastně kartičky s obrázkem a textem. Pozemky jsou značeny písmeny A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P a dílce čísly 1-13. Dílec je tedy označen např. B-12. Celkem je tedy k mání 208 dílců.
- 2) Cílem hry je získat celé Zlaté údolí což znamená že vyhrává ta družina která bude mít nejvíce pozemků. Nastane-li situace že po závěru hry bude mít více družin stejný počet pozemků, vyhrává ta která bude mít více dílců. V případě shody počtu dílců rozhodne počet zbylých dolarů.
- 3) Družiny si na dílce vydělávají plněním úkolů. Šerif vypisuje též závody a soutěže jejichž výsledky odměňuje dolary.
- 4) Vlastní-li některá družina nadpoloviční většinu dílců z jednoho pozemku (tj. 7 dílců), je to pro šerifa důkaz zdatnosti a stálého zájmu a vyplatí proto mimořádnou odměnu 60 dolarů. Všechny dílce pozemku na který byla již odměna vyplacena jsou označeny a již na ně nelze odměnu získat, i kdyby družina většinu dílců prodala družině jiné. Na každý pozemek může být tak během hry vyplacena pouze jedna odměna.
- 5) Družina by se tedy měla během hry zaměřit na to, aby získala co nejvíce dílců stejného pozemku. Jejím zájmem má být též překazit jiným družinám, aby získaly nadpoloviční většinu dílců jiných pozemků.
- 6) Na každý dílec, který družina koupí od šerifa, napíše do prvního řádku datum nákupu a jméno družiny. Do dalších řádků se zapisují údaje komu, kdy a za kolik byl dílec prodán.
- 7) Na začátku každé etapy Zlatého údolí zvolí družina prodejního zástupce, který bude oslovovat jiné družiny ve věci výměny nebo odkoupení dílců. Pouze on bude moci vystupovat při těchto obchodech.
- 8) Přejde-li zástupce jiné družiny a chce odkoupit nějaký dílec, **musíte** mu dílec nebo dílce prodat. Vždy však musí zaplatit o 10 dolarů více než za co dílec získala vaše družina. Koupili jste-li dílec od šerifa za 20 dolarů musí za něj kupec zaplatit 30 dolarů. Získali jste-li jej již jako druží za 30 dolarů musí za něj kupec zaplatit 40 dolarů. V případě že je o dílec více zájemců prodáte jej tomu, který nabídne a zaplatí vyšší cenu.
- 9) Pozemky a dílce se prodávají a kupují **pouze při setkáních oddílu**, kdy šerif otevře svoji kancelář. Jindy a jinde **není žádná družina oprávněna** prodávat a kupovat dílce jiných družin.
- 10) **Darovat dílce či dolary nebo si je navzájem vyměňovat, uzavírat smlouvy o spolupráci při hře není dovoleno.** Odporuje to významu a pravidlům hry a nežádoucím způsobem by to narušilo celou hru.
- 11) Vlastnictví dílců je veřejné. Každá družina má povinnost na dotaz, které dílce pozemků má a kolik, poctivě odpovědět. Každá družina by si ve vlastním zájmu měla vést evidenci kolik čeho vlastní. Na nástěnce je sice vyvěšen přehled vlastnictví dílců ale tam mohou být údaje zpožděné.
- 12) Dílec, který již 3x změnil majitele, tzn. má vyplněny všechny 4 řádky o vlastnictví, se nazývá **tutovka** a družina jej již nemusí prodávat. Chce-li prodat, samozřejmě může. Za tento dílec smí družina žádat vždy maximálně tolik za kolik byl prodán čtvrtému vlastníkovi. Cenu může dle uvážení i snížit. V případě více zájemců opět vítězí nejvyšší nabídka.
- 13) Šerif smí prodat každé družině při jednom prodeji maximálně 2 dílce stejného pozemku. V případě více prodejů při jedné etapě pak maximálně 4 dílce stejného pozemku.
- 14) **Přednost při odkupování dílců.** Družina 1 zažádá družinu 2 o dílce pozemku A. Ale družina 2 má také o tyto dílce zájem a naopak chce dílce pozemku A odkoupit od družiny 2. Kdo musí komu prodat? Ten kdo zažádá později musí prodat nebo-li kdo žádá dříve má právo nakoupit. Z tohoto důvodu je na začátku každé etapy volen v každé družině prodejní zástupce dle bodu 7). Začátek prodeje mezi družinami může začít až na šerifovo znamení. Vyřknou-li dvě či více družin

požadavek o prodej stejných dílců současně, tak že nelze spravedlivě rozhodnout kdo byl dříve, rozhodne losování, řízené šerifem.

- 15) **Odměny a zlatodoly.** Dle bodu 4 získá družina, která vlastní jako první nadpoloviční většinu dílců pozemku, jednorázovou odměnu 60 dolarů. To je ovšem pouze jedna možnost. Druhou možností je odměnu odmítnout a v tomto případě dostane družina od šerifa listinu že na tomto pozemku se nachází výnosný zlatodol. Když družina zlatodol najde, získá za něj mnohem více dolarů než 60. Každá družina se tedy musí rozhodnout, kterou formu odměny přijme. Odměna je jistá a družina o ní nemůže přijít. Naproti tomu je výnos ze zlatodolu mnohem vyšší ale zisk z něj je nejistý. Současně s vámi po něm pátrají i ostatní družiny a je možné že vám jej někdo vyfoukne před nosem. Vaši soupeři však nemají takový klid jako vy právoplatní majitelé. Můžete je stíhat a od dostižených vybírat pokutu.
- 16) **Zlatodol.** Jak lze zlatodol nalézt? Při vhodné chvíli vyhlásí šerif boj o zlatodol, např. pozemku F - Strom psanců, který vlastní družina 3. Hra spočívá v tom že je dané území ve kterém je schován zlatodol (zlatý kolík). Nikdo, ani vlastník pozemku neví kde je zlatodol schován. Na povel všechny družiny vběhnout do území a hledají zlatodol. Ta družina, která pozemek vlastní má ovšem k dispozici papírové koule, kterými může pálit po "vetřelcích" z jiných družin. Za každou trefu inkasuje po hře od družiny "trefeného" 5 dolarů. Hra končí v době kdy někdo najde zlatodol a přinese jej šerifovi. Ten dle jeho velikosti vyplatí patřičnou sumu v dolarech. Poté se již jen vyúčtují dluhy za postřílené vetřelce.
- 17) **Odměna i zlatodol?** Jak již víte na každý pozemek lze obdržet jednu odměnu nebo získat právo na nalezení a vytěžení jednoho zlatodolu. Odměnu může získat pouze první vlastník nadpoloviční většiny dílců v pozemku. Jestliže však získá jiná družina více než polovinu dílců pozemku, na který již byla odměna vyplacena, šerif jí může povolit aby na tomto pozemku pátrala po zlatodolu. V tomto případě může být za jeden pozemek vyplacena odměna i právo na hledání zlatodolu. Obě tyto výhody z jednoho pozemku, však nezíská stejná družina.
- 18) Požaduje-li od šerifa více družin dílce stejného pozemku a šerif již nemá potřebný počet, rozhodne losováním o tom, kdo tyto dílce dostane. To platí pouze v případě, že zástupci družin přijdou současně, jinak platí opět kdo dřív přijde ten dřív bere.
- 19) Složení družin rozdělených na počátku hry je po celou dobu hry neměnné. Přestane-li někdo účastnit hry v jejím průběhu bude tato skutečnost vyřešena až nastane. Veškeré žádosti o změnu složení družin sděluje při rozdělování družin.
- 20) Veškerá činnost, která se u nás v oddíle koná je založena na dobrovolnosti. Hrajeme hry, učíme se nové věci proto, že chceme, máme z toho radost a ne proto že musíme. S tímto je potřeba přistupovat i k této hře. Vstoupí-li někdo do hry s názorem "nebaví mně to tak jim to alespoň budu kazit" je to špatné pro všechny. Úspěch celé této hry spočívá na vás. Budete-li hrát čestně, spravedlivě podle pravidel, má hra šanci na úspěch. Budete-li se snažit obejít všemožným způsobem pravidla a získat tak nečestně náskok nad ostatními zkazíte hru všem. Sudte dle svého rozumu na kterou stranu se přidat.

Honza

Jak se slaví v Austrálii

V prosinci, kdy celý křesťanský svět žije v očekávání svátku Narození Páně a velcí i malí se těší na Vánoce, lyžování a koulování, vrcholí v Austrálii léto a děti si užívají letních prázdnin, které s oblibou tráví na pobřeží oceánu. Vánoce australské rodiny slaví společně u vody a vánoční stromečky mají buď umělé nebo zasazené v květináči. Jen ti nejortodoxnější vyznavači Vánoc kupují ve specializovaných prodejnách čerstvě pokácené jehličnany. Pokud však chtějí mít stromeček zasněžený, musí se spokojit s umělým sněhem.

Vánoční hostina má většinou formu pikniku pod otevřeným nebem s nezbytnými barevnými balóny. Pijí se ovocné šťávy, lehké, ledově studené australské pivo a příjemné australské víno, které si začíná získávat příznivce i za hranicemi nejmenšího světadílu. K jídlu se podávají studené obložené mísy, chlazené ovocné a zeleninové saláty a přeslazené dorty a zákusky. Nesmí chybět meloun. Komu by se také chtělo jíst rybu nebo vepřové, když se rtuť teploměru vyšplhá na 40 °C ve stínu. Z masa se upřednostňuje drůbež a poslední dobou si stále větší oblibu získává americký hamburger. Snad jen ti největší labužníci touží mít na štědrovečerním stole celého krocana nadívaného kaštanů a jablek s oblohou z pečených brambor a pečené dýně. A kdo si chce jídelníčkem připomenout historii své země jako jedné z bývalých britských kolonií, dá si o štědrovečerní večeři jako dezert teplý švestkový nákyp s hrozkami a ořechy polévaný vaječným koňakem. O vánočních svátcích Australané s oblibou navštěvují své příbuzné, přátele a známé a vůbec jim nevádí, když musejí jet na návštěvu několik set mil. Australské dálnice a silnice jsou o Vánocích plné aut. Australané žijící v tropických částech země jedou do suchých oblastí a naopak.

Při vánoční návštěvě přátel bydlících v předměstských domcích se zahrádkou se ale musejí dívat pozorně pod nohy – v tomto ročním období se totiž do městských aglomerací stahují ve větším počtu jedovatí hadi. Australané milují vánoční gratulace a pohlednice snad nejvíce za všech národů a posílají jich neuvěřitelné množství. Dokonce mezi sebou soutěží, kdo se může pochlubit větším počtem obdržených vánočních blahopřání! Aby si je každý mohl dobře prohlédnout a případně i přepočítat, připínají je umělohmotnými kolíčky na pestrobarevné šňůry, zavěšené nedaleko jídelního stolu, nebo vkusně naaranžované v oknech

Všem starým, narodzeným před rokem 1983

Minulý týden se na internetu rozšířil text, který je natolik duchaplný a vtipný (byť je pravděpodobné, že to docení jen některé generace našich čtenářů), že ho zde v nezměněné podobě přetiskujeme. Zároveň se obracíme na autora dosud anonymních řádků, aby se nám ozval do redakce.

Spousta studentů, kteří letos nastupují na vysokou, se narodila po roce 1983, tedy v době, kdy jsi ty už dávno uměl násobit a dělit, dokonce už jsi řešil i rovnice. Oni už nepamatují komunismus a během války v Zálivu byli ještě malí špunti. Sametová revoluce je pro ně asi tak stejně vzdálená jako únor '48. Nikdy pro ně neexistoval jiný papež než Jan Pavel II. Když García Márquez dostal Nobelovku za literaturu, ještě ani neuměli číst. Bylo jim osm, když se rozpadl Sovětský svaz. Nepamatují studenou válku, znají jenom jedno Německo, i když ve škole jim tvrdí, že byla dvě. Fronta na banány je pro ně sci-fi. AIDS pro ně existoval odjakživa. Nikdy nehráli hry na Atari nebo na ZX Spectrum. Cédéčka se začala prodávat, když jim byl sotva rok. Nikdy si nepouštěli pravé desky a nehráli pacmana. Hvězdné války jim

přijdou fakt out a speciální efekty jsou dost trapné. Skoro nikdo z nich neví, jak dřív vypadala televize, a někteří dokonce nikdy neviděli černobílou telku. Nedokážou pochopit, jak někdo mohl žít bez dálkového ovládání. Narodili se tři roky po vstupu walkmanu na trh a brusle podle nich vždycky měly kolečka srovnaná uprostřed do jedné řady. To už ani nemluví o tom, že mobil nebo pécéčko jsou pro ně samozřejmostí. Nikdy nekoukali na Studio Kamarád a nečetli Ohníček. Michael Jackson byl podle nich vždycky bílý. Myslí si, že Charlieho andílci a Mission Impossible jsou nové filmy. A teď si představ, že tihle lidé teď nastupují na univerzity, oni jsou teď ti mladí.

NĚKOLIK PŘÍZNAKŮ STÁRNUTÍ:

- Rozumíš předcházejícímu textu a usmíváš se.
- Jsi muž, který je schopen bez výčitek říct ženě NE.
- Jsi žena, která je konečně schopna říct muži ANO a bez výčitek.
- Sportuješ, každému o tom vyprávíš a jsi na sebe hrdý.
- Na nočním stolku máš léky.
- Panictví už přestalo být aktuálním konverzačním tématem.
- Děti, se kterými jsi až donedávna měl takový pocit spiklenectví, tě oslovují pane, a ještě ke všemu ti vykaží.
- Potřebuješ víc než dopoledne na to, aby ses dal do pořádku po propažené noci.
- Dokáže tě naštvat, když někdo nechá otevřenou zubní pastu.
- Kámoši se ti začínají ženit, aniž by přímo museli.
- Desetileté děti z příbuzenstva ti říkají o cigára.
- Tví synovci se v informatice vyznají líp než ty.
- Můžeš klidně strávit celý den na pláži, aniž by ses šel vykoupat.
- Na koncerty se díváš v televizi, místo abys na ně zašel.
- K narozeninám vždycky přineseš dárek, jako když jsi byl malý.
- Na sport si kupuješ oblečení, které leccos skryje, místo aby odhalovalo.
- S kamarádem se radši sejdeš, než abys s ním trávil hodiny na telefonu.
- Dobře víš, co chceš.
- Po přečtení tohoto mailu se rozhodneš poslat ho dál kamarádovi, říkáš si, že se mu to určitě bude líbit.

Reflex č. 46, 15. listopadu 2001

☹ ☺ ☹ Život ve středověku ☹ ☺ ☹

Otroci, Johana z Arku, desátek, španělská bota – pamatujete na to? Na vlastní kůži to zažít už naštěstí nemůžeme a asi málokdo by chtěl. Zkuste tento test, abyste se dověděli jestli byste přežili alespoň jeden den ve Středověku. Stačí jedna časová smyčka...

1. Kdo to byl nevolník?

- a) otrok
- b) sloužící
- c) poddaný

2. Ve které zemi žila Johanka z Arku?

- a) v Anglii
- b) ve Francii
- c) v Dánsku

3. Co to byl desátek?

- a) poplatek za pánev
- b) clo z piva
- c) dávka na církev

4. Co je to donjon?

- a) hradní věž
- b) stodola
- c) měšťanský dům

5. Kníže Václav každoročně posílal do Němce 100 kusů bílých zvířat. O jaká zvířata šlo?

- a) ovce
- b) krávy
- c) voly

6. Jak se říkalo budoucímu rytíři, dokud si nevysloužil své ostruhy?

- a) panoš
- b) peca
- c) kron

7. Co odhazoval rytíř na zem, aby vyzval soupeře k boji?

- a) čepici
- b) rukavici
- c) nůž

8. Jak se říká vnější zdi chránící hrad :

- a) hradba
- b) parkán
- c) zeď

9. Podle které květiny dostala jméno anglická občanská válka v období kolem roku 1400?

- a) tulipán
- b) karafiát
- c) růže

10. Prampouch je

- a) hudební nástroj
- b) literární forma
- c) architektonický prvek

11. Který sport začal v Anglii kolem roku 1300 vytlačovat lukostřelbu a byl zakázán anglickým králem?

- a) kriket
- b) basket
- c) kopaná

12. Kdo byli křížáci?

- a) vojáci
- b) řeholníci
- c) zdravotníci

13. Jak se jmenoval muž, který sestřelil kuší jablko položené na hlavě svého syna?

- a) Robin Hood
- b) Vilém Tell
- c) Jánošík

14. Které části hradu se říká hladomorna?

- a) spíži
- b) věžeňské cele
- c) kuchyni

15. Jak se říká prohloubenému pruhu země, obklopujícímu hrad?

- a) vodní příkop
- b) hradní příkop
- c) ochranný val

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI:

1 – poddaný, nesměl změnit bydliště ani povolání, ani jiné stránky svého života nebo života svých dětí

2 – Ve Francii. Dovedla armádu k vítězství nad anglickým invazním vojskem.

3 – Dávka na hlavně katolickou církev. Desátek, původně desátý díl, byl nejprve v naturální formě a později v peněžní.

4 – Středověká hradní věž sloužící jako poslední útočiště obránců hradu.

5 – Šlo o bílé voly.

6 – Říkalo se mu panoš.

7 – Svou rukavici.

8 – Parkán.

9 – Podle růže. Boj se vedl o královskou korunu

10 – Architektonický prvek. Jedná se rozpěrný oblouk v úzkých středověkých ulicích.

11 – Kopaná, i když s hodně jednoduchými pravidly.

12 – Vojáci účastníci se křížových výprav, vyhlašovaných katolickou církví.

13 – Švýcar Vilém Tell, tento trest dostal za vzdor proti vpádu vetřelců. Jablko zasáhl.

14 – Místnosti do níž se umísťovali vězni, odsouzení k pozvolné smrti hladem.

15 – Hradní příkop. Některý byl naplněný vodou, jinak byl ponecháván i suchý.

VÝSLEDEK:

0 – 4 správných odpovědí

Nic moc, buďte rádi, že žijete v této době. Ve středověku byste dlouho nepřežili. I když upřímně, jak byste asi dopadli v testech znalostí ze současnosti?

5 – 10 správných odpovědí

Zlatý průměr. Nemusíte se trápit komplexy. Máte všeobecný, zcela dostačující přehled o středověku.

11 – 15 správných odpovědí

Výborně. Je zde podezření, že jste profesorem historie, nikdo jiný by nezvládl odpovědět s takovým přehledem.

Merlin – Tulácká výstava 2001

Hádky pro chytré hlavinky... totiž Vánoční hlavolámání, vás určitě nerozhází. Tenhle stromeček vám tentokrát přinesla mamka Konopíka a Majdy! Řešení neheďte, najdete ho pouze ve žlutých políčkách svého Semtamníku ☺		1 – slůvko pochopení, 2 – povel k jídlu, 3 – SPZ Prahy – západ, 4 – orgán zraku, 5 – kdyby, 6 – pár, 7 – ples, 8 – souhlas, 9 – anglicky "pes", 10 – římskými číslicemi 1900, 11 – včelí produkt
---	--	---

Vánoční prázdniny jsou dlouhé a tak pro případ nudy přidáváme pár rébusů.

Rodinný pochod Srbsko – Karlštejn

Není to tak dávno, co část Tuláků putovala krajinou a za tohle putování a plnění různých úkolů někteří z nás opravdu nakonec poštou dostali nějakou tu cenu – baťůžek.

Praha (10. září 2001)

Sobotní pochod ze Srbska na Karlštejn, pořádaný značkou přírodních šamponů Timotei určených pro celou rodinu, se opravdu vydařil. Během výletu krásnou přírodou měly děti s rodiči možnost nejen se pobavit na jednotlivých stanovištích, ale také soutěžit o zajímavé ceny. Celá akce zároveň přispěla na podporu Střediska náhradní rodinné péče. Peněžitý i věcný dar značky Timotei – 50000,- Kč a téměř 7000 šamponů – byl již dnes s radostí převzat Střediskem na jeho činnost ve prospěch dětí v dětských domovech a pěstounské péči. Tuto sobotu bylo u Karlštejna opravdu živo. Na 4,5 km dlouhé trase mezi obcí Srbsko a hradem Karlštejn rozmístili pořadatelé celkem 6 stanovišť, kde si mohli účastníci nejen zasoutěžit, ale také se občerstvit skvělými pochoutkami díky sponzorství značek Hello, Čoko Tatrancy, Knorr a Algida. Za účast ve hrách získávali účastníci razítka do svých soutěžních karet. Zároveň probíhala i zvláštní tipovací soutěž, v níž

bylo možné vyhrát víkendový pobyt v Krkonoších nebo jednu z dalších lákavých cen – piknikový koš, batoh nebo osušku. Soutěžící se měli pokusit odhadnout, kolik lidí na sobotní pochod celkem přijde. Vítěz soutěže bude znám ve středu, ale už teď je možné prozradit, že pochodu se i přes počáteční nepřízeň počasí zúčastnilo celkem 370 osob. A nikdo nepřišel zkrátka, protože každý z účastníků obdržel v cíli jeden z nových šamponů Timotei obsahujících účinné výtažky z květín a plodů, které vlasy posílí a dodají jim energii.

Pobavit se přišly i děti z dětských domovů a pěstounské rodiny ze Střediska náhradní rodinné péče. Středisku byl dnes také předán dar generálního sponzora celého pochodu, značky vlasové kosmetiky Timotei – šek v hodnotě 50000,- Kč. Navíc do 142 dětských domovů v České republice poputuje celkem 6816 šamponů Timotei. „Jsme rádi, že se všem zúčastněným náš pochod líbil a že jsme společně mohli podpořit i děti, které naši pozornost potřebují nejvíce,“ řekla Jitka Mašíňová z marketingového oddělení značky Timotei na závěr slavnostního předávání šeku v sídle Střediska náhradní rodinné péče.

(red), Praha 10, čtrnáctidenník 10. městské části, č. 17, 17.9.2001

Podotek

Psát do Semtamníku, co bude v příštím se nevyplácí. V přehledu rytířských akcí jsem posledně u letního tábora napsal, že v tomto čísle o něm bude delší povídání. Pokud snad někdo něco takového hledal zde a nenašel, je to správně. Nic tu není! Raději napíšu v klidu a v pohodě pár chybějících kronik, než bych teď v letu vtisknul do papíru pár zbrklých slov. Uděláme to možná obráceně, rád si totiž poslechnu vás, co jste byli v Camelotu, jak jste to viděli vy...

S.T.K.! Michal

Setkání v Sauně

Vrátil jsem se od holiče, čerstvě přistřižen jen ve vlasech, zase asi tak na čtvrt roku..., vousy přenechávám vždy vlastnoruční tvorbě. Stavím se před zrcadlo v pokoji a počínám tu vousatou proceduru. V televizi se míhají obrazy, zapnutá byla daleko před mým příchodem, odpoledním a podvečerním pořadům se téměř nikdy nevěnuji. Tak přicházím o spoustu rodinných a společenských seriálků, bez kterých se dá velmi dobře žít. Sem tam v těch odpolednách přijdu o nějaké opravdu zajímavé situace.

Saunu na Primě toho dne, když jsem se rozhodl přistříhnout si bradu, uváděl Honza Musil. To je jeden z televizních lidí, které „můžu“, jeden z těch, kdo umí vládnout emocemi svými i těch, s nimiž se setkává v situacích, na které nelze být připraven. Co chvíli se odvracím od vlastní tváře v zrcadle, abych spatřil tu jeho. Zpovídá dívku, která je ve věku tuším tak šestnácti let a je z dětského domova, nebo z jiného

**MAJÍ JEDNU RUKU
DLOUHOU!**

zařízení, kam se dostala z rozhodnutí dospělých lidí. Je z mnoha dětí, ale své sourozence nezná, hledá je. Svědkem jejího povídání je několik lidí s různými tituly, ale profesně se zabývajícími dětmi a mládeží. Názory těch dospělých se liší. Řeč je totiž o tom, jestli je nutné sdělovat adoptovaným dětem jejich skutečný původ a to, zda mají sourozence, kteří žijí v jiných rodinách. Ta šestnáctiletá holka není sama, kdo v té Sauně je jako hledající, ale postupně se celý děj stáčí zpět k ní, aby se na závěr všichni připravili na tak trochu tušené rozuzlení. Honza Musil nejprve opatrně říká, že také oni hledali. A za okamžik je jasné, že byli úspěšnější. Tvář té hledající dívky se mění, nejprve v nepředstíraný úžas a pak už jen v potůčky štěstí, které se jí linou po tváři. Přichází nejprve dva z jejích vzdálených sourozenců. A když je jasné, že to její psychika zvládá, pak další - už ani nevím kolik, čtyři nebo pět lidí celkem se setkávají po mnoha letech, kdy každý z nich žil po různých domovech, ústavech, nebo i v pěstounské rodině, pokud měl štěstí. Samotnému Honzovi Musilovi v jedné chvíli selže hlas, není se co divit, nebrečí jen ta holka, které komerční televize pomohla najít sourozence, pláčou i ti nalezení a sedí na židličkách společně u sebe, jen oni ví, po jaké době. Pan doktor, který po celou Saunu platil za toho zlého, co si myslel, že adoptovaní se nemají dozvídat o svých také adoptovaných sourozencích, mění názor. Paní psycholožka, která do té chvíle vystupuje profesionálně, má také co dělat se svým hlasem. A co dělá ten vousatej Tulák, který se dávno odloučil od zrcadla a nůžky v ruce má leda tak na parádu? Hádejte...

Díky, komerční bedno, někdy jsi opravdu prima..!

Michal

Všem! Všem! Všem!

Semtamník je taky váš! Tak neváhejte a pište, zkoušejte to, navrhujte, kreslete, básněte, vymýšlejte hádanky, zkrátka tvořte a dejte nám o tom vědět! Že už jste někde četli takovou podobnou větu? Tak se podívejte do tiráže (tam na ten úplný konec) kteréhokoliv Semtamníku. A zařídte se konečně podle toho !!!

Tulácká výstava 2001

Do
Nového
roku
2002

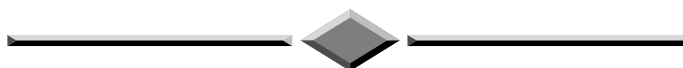

vám přejeme
vše nejlepší
a více článků
do
Semtamníku

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni,
vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět!
Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Světlo Tvým krokům !

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK
(Potřetí plný vloček aneb nejsme tady sami)
č.25

Vydán
jako 32. publikace
Oddílového nakladatelství **NAKOLENĚ**
Neprodejný materiál
pro potřebu členů a přátel oddílu
TULÁCI
prosinec 2001, vydání první

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:
Honza a Michal

Obrázky dodala Wendy

Děkujeme agentuře Spectrum Pictures
za věnování snímku afghánské dívky

Tisk:
DŮM UM, <http://www.dumum.cz>
Středisko pro volný čas dětí a mládeže
Pod strašnickou vinicí 23, Praha 10
tel.: 02 / 7477 3407, 7477 2081

Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):
Michal Vitouš, K dolům 15, Modřany, Praha 4, 143 00
tel.d.: 02/ **4440 3394**, tel.z.: 02/ **61 306 378**, mobil: **0603 / 334388**

Tuláky můžete nalézt i na Internetu na adrese: <http://tulaci.aktualne.cz>
Připomínky a dotazy zasílejte na e-mail: oddil.tulaci@atlas.cz